

Hilsen til forårssolen(SAB)

Tekst: Benny Andersen

Melodi: Poul Dissing

Inspireret efter Morten Schuldt-Jensens SAB+pianosats:

Richard Hytholm/2017

$\text{♩} = 60$

SOPRANO

ALTO

Baritone

Det er for - år. Al-ting klip-pes ned. Der be-
fal-de, hvad der knap_ kan_ stå. Men i

Det er for - år. Al-ting klip-pes ned. klip-pes ned Der be-
fal-de, hvad der knap_ kan_ stå. kan_ stå Men i

Det er for - år. Al-ting klip-pes ned. klip-pes ned Der be-
fal-de, hvad der knap_ kan_ stå. kan_ stå Men i

4

skæ-res i bud-skad-ser og bud - get - ter. Slut med for-dums fe-de ød - sel -
så fald sku' jeg al - tid kom-me kryv'-n'de, hver gang Skat-ten gir sig til_ at_

skæ-res i bud-skad-ser og bud - get ter. Slut med for-dums fe-de ød - sel -
så fald sku' jeg al - tid kom-me kryv' n'de, hver gang Skat-ten gir sig til_ at

skæ-res i bud-skad-ser og bud - get ter. og Slut med for-dums fe-de ød sel
så fald sku' jeg al - tid kom-me kryv' n'de, og hver gang Skat-ten gir sig til_ at_

7

hed. Vi be - gyn - der at træ-ne til ske - let - ter. Jeg bli'r
flå mi-ne sid-ste møn-ter fra mig hver den tyv -n'de. Jeg bli'r

-hed. Vi be - gyn - der at træ-ne til ske - let - ter Jeg bli'r
flå mi ne - sid - ste - møn - ter - fra mig hver den tyv - n'de. Jeg bli'r

hed. og Vi be gyn der at træ-ne til ske let - ter ja! Jeg bli'r
flå al - le mi ne - sid - ste møn-ter fra mig hver den tyv - n'de. - ja! Jeg bli'r

10

rit. .

A tempo

fem år æl - dre ved hvert ind-greb i min pung, men når for-års-so-len skin-ner,
tom i hjer-nen, træt og tung i sjæl og krop, men når for-års-so-len skin-ner

fem år æl - dre ved hvert ind-greb i min pung, men når for-års-so-len skin-ner,
tom i hjer-nen, træt og tung i sjæl og krop, men når for-års-so-len skin-ner

fem år æl - dre ved hvert ind-greb i min pung, men når for-års-so-len skin-ner,
tom i hjer-nen, træt og tung i sjæl og krop, men når for-års-so-len skin-ner

13

bli'r jeg ung! står jeg op! dap dap 2.Lad kun 3.Og jeg jeg

bli'r jeg ung! står jeg op! dap dap 2.Lad kun 3.Og jeg jeg

så bli'r jeg ung! når for-års-so-len skin-ner bli'r jeg ung 2.Lad kun jeg dup du
så står jeg op! når for-års-so-len skin-ner står jeg op 3.Og jeg

3. Og jeg fægter med min sparekniv
Men den skraber bare hult i sparegrisen.
Der er ikke meget tegn på liv.
Selv i vinter var der dog en ko på isen.
Jeg har længe næret en istap ved min barm,
men når forårssolen skinner - bli'r jeg varm.

4. Solen skinner på fallittens rand.
Derfor denne dyrekøbte randbemærkning:
Der er caries i tidens tand.
Dens emalje trænger voldsomt til
frostærkning!
Snart skal jeg og min sidste tænder skilles ad,
men når forårssolen skinner - bli'r jeg glad!

5. Tag da kun min sidste spinkle mønt.
Livets sol er min den sidste del af livet,
for som solfanger er jeg nu begyndt
at forstå, at Alt og Intet er os givet.
Og en gang går solen sin runde uden mig,
men når forårssolen skinner, lever jeg!